

LÁSKA NAPODRUHĚ

Pátek, 24. června 2008

Ahoj milá Kudlanko, držím ti v rehabilitování palce a doufám, že se brzo zase rozhybeš; naplno. www.kudlanka.cz je báječná a je to moje každodenní kamarádka, tedy pokud se nacházím u počítače. Dočlovák te i na mně - taky bych potřebovala poradit - od Tebe a případně i kudlanek a kudlánků. Před pár léty se mi po cca dvaceti letech rozpadlo manželství...

Terapeutičtější plochy se stále zvětšovaly, oba jsme cítili, že cesta dál nevede, ale dlouho jsme nedokázali udělat ten rozhodující krok. Potom můj bývalý muž "narázil na spízněnou duši", s kterou jsem jenom podnikal dlouhé výjezdy na kole (na které já jsem prostě neměla ani fyziku ani chuť). A jak to tak bývá, brzo z toho vzniklo i něco víc. Nebyl to pro mě jednoduchý čas, protože i přes všechny rozdíly a problémy jsem ho měla moc ráda a to dost dlouho, neřeknu radost z toho, že mám konečně klid, že nemusím snášet jeho nálady, potlačovat sama sebe. Převážila nad vědomím, že už ke mně nepatří. Přece jenom jsme spolu byli dost dlouho a já nejsem člověk, dokázal tohle všechno hodit za hlavu, otočit se na podpatku a skočit do jiné náruče. Pak, po dvou a půl letech, se na mě zase usmálo štěstí a já potkala muškého, do kterého jsem se zamilovala jak náctiletá. Máme se rádi, je moc hodný, je to klid (co je pro mě po manželství s cholerikem balzám na duši), nebydlí daleko, je skvělý a pracovitý. Za těch půl roku, co se známe, jsme byli dvakrát na dovolené, prostě pohoda.

Jenomže - to bych asi nebyla já, kdybych byla dlouho spokojená. Vlastně spokojená jsem, ale nervy vrtá... Nechci opakovat zkušenost z manželství, a proto jsem tak trochu stále ve stáhu, jestli třeba nedělám stejné chyby, jestli se zase já nepřisobuju více jemu než on mě, jestli je míra toho, co oba do vztahu dáváme, vyrovnaná. Možná je to dobře, že jsem opatrná, má to být taky věcí, ale mě to trochu bere tu vřelou radost z toho, že jsem takové chlapa na milujeme, že mě má rád. A nejsem si jistá, jestli je to prostě normální a přirozené? Nevím snad se budu s tím muset smířit, nebo existuje nějaký způsob, jak si tu lásku užít a nepítvat se v hloupostech? Jsem si vědoma toho, že oproti problémům jiných kudlanek, jsou moje starosti fakt "ptákovina" (pardon), ale pokud bys na nějakou radu, jiný pohled na věc, a nebo mi jenom vynadala, že zbytečně blbnu, byla bych moc ráda. Páť moc a moc zdraví, spokojenosti a a Kudlanka.cz nadále kvete a prospívá, jako dosud.

Naše

ODPOVĚŽ:

Milá Nadě, nko,

jen pár slov, dám zatím víc prostoru ostatním :-)). To, že jsi trošku ve stáhu, je naopak fajn. Víš, pokud se česká TOTALNĚš odevzdá, tak to později zákonitě dopadne přerem. Jinak to snad ani tím nejde... Jak už jsem psala mockrát - stane se tou kredencí, co stojí stále a nemá na jednom místě, vždy přivřená, vždy stejná. A která není třeba už nějak získávat, obdivovat, atd. Protože - kdykoliv ji potřebuje (i třeba ani nepotřebuje) - ona ta "kredence" pak už není daleko k "rohožce" :-)). Hele, už si té nové lásky plnou silou, občas si ji klidně měšče a nechat přerást přes hlavu, občas zase vezmi zpátky. Co bych ti snad - i když neznám samozřejmě žádné rady: nedoporučuju sestřihování. Alespoň zatím... Kdysi mi maminka říkala: "Jak vysoko se muškému postavíš a tak vysoko k tobě vzhlíží." Respektive: když se musíš přetáhnout cestou k tobě, "objednat, umejt, převléknout ... atd.", bere chvíli s tebou jako něco slavnostního. Vem to tak: jinak bereš a divadlo doma z kanape, jinak, když dojdeš; osobně... Myslím, že na to, abyste byli spolu nonstop, je všechno, je všechno, je stále dost času. Nech tomu čas... Foba vzpomínáte na ty "nádherné dny společné dovolené".... Kdy jste spolu usínali i se probouzeli. Nech tomu všemu ješ; nějakou dobu trochu té výjimečnosti...

Ten stereotyp, co nastává během spolužití, má také své vady, ale měly by si je umět vychutnat oba dva. Tak klidně občas zauvažuj, jestli se "moc" nedáváš; - neboj, taková sebekontrola ješ; nikomu neškodila. Pokud bude všechno i nadále OK, tak to samo přetáhne :-))

Přetáhneš; moc štěstí, daniela